

вать старите хора. З. 84. Голѣмы скалы ся събаряхъ и тръкаляхъ отъ Везувія. Л. Д. 1874 р. 116. Да видишь общинаря си или попа си, да ся тръкаля пѣянь въ калъ-тъ. *ib.* р. 179. Нарѣжда ся, кой подирь кого да върви, и коя кола слѣдъ кож да ся търкаля. Ч. 84. Тамамъ тазъ дума изрѣкле, Заедно Нетко съ конь падна, Всредъ хоро ся тръколи И си ся съ душъ раздѣли. Ч. 293. Слѣпото щастие са търкаля надъ тѣхъ. З. 163. Но времето вървѣло, годините са търкаляло. З. 308.

Тръливъ *пр. см.* трънливъ, колючій: „Краткумъ нишай съ, младото момче, Дърво търливо, ѡже ѡжливо, —, место камливо“. М. 636.

Тръло *с. с.* загонъ: Знаешъ, моме, знаешъ, Зашто ти самъ дошелъ, Отъ върхъ отъ планина? Стадо си остави, Стадо не бродно, Тръло не агнено. В. 57. Нищо не сумъ богу погрѣшило: Залюбифъ три млади свѣти Іоуана, Си изгорѣфъ три тарла яганца. М. 55. Съ собралъ, съ набралъ Деветина овчариня На Стояново-то търло, Стояново-то бачило. М. 206.

Трънакъ *с. м.* колючія травы: Едно каменито и сипейно насипище покрито отъ страни-тъ съ трънакъ и други храстие. Л. Д. 76 р. 135.

Трънка *с. ж.* Мили твоите църни очи, Църни, — како търнка Полни, рамни, како грозде! М. 381. Това изплѣтено ся казва лѣса. А най отгорѣ нарѣждатъ съ лѣсж три пѣды дебѣло чърна трънка съразмѣрно съ лѣсжтъ. Пк. 34. (тернь растеніе и его плодъ):

Трънливъ *пр.* колючій: Отъ близо, сичко е трънливо (*De près tout est épineux*). Т. 310. Надъ това сарце отгорѣ са издигалъ красть забиколень отъ единъ трънливъ вѣнецъ и пронизанъ отъ единъ ланецъ. Л. Д. 1876 р. 21.

Тръново *имя собств. города:* Чуль ли си, цару, разбралъ си, За Стоянъ млади Войвода Отъ голема града Търнова, Що си не съ войска подигналъ Царство да ти отарве. М. 81. **Тръновски** *пр.* **Тръновченинъ** *с. м.* **Тръновченка** *с. ж.* житель, —ница Търнова.

Трънокопъ *с. м.* родъ мотыки для вскапыванья твердой почвы: За да работишь земицж-тъ трѣбувать ти мотыка, трьнокопъ, лопата, гребло и пр. Л. Д. 73 р. 214. Ако орачь-тъ има само едно так-возъ орало, тогава трѣбва да си помага съ търнакопъ-тъ отъ най-напрѣдъ. *ib.* 76 р. 69. Кѣту обтягнѣтъ конопецъ на право на дльшъ, и по край него тѣдгнѣтъ малж брѣзницж съ трьнокопъ. Пк. 71. Близо до усамотень гробъ, съ мотыки съ трьнокочи въ ржцѣ стрѣчатъ нѣколко селци. Зк. 154.

Трънь *с. м., сг. чл.* **Трънѣтъ**, *мн. ч.* **Тръне** **Трънища**, *соби́р.* **Тръне(то)** 1) тернь; тервіе, всякое колючее растеніе: На трънь грозде ище. Или: На трънь прасквы трѣси. Отъ търнь транда-